

Sue Townsendová

Hořké
znání

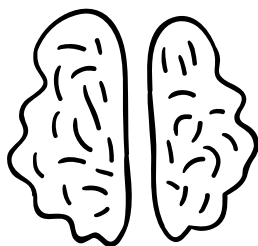
+ADRIANA+

MOLEA+

MLADÁ FRONTA

**Mamince, tatínkovi
a celé rodině,
s láskou a díky**

MLADÁ FRONTA

Sue Townsendová

ADRIANA
MOLEA

MLADÁ FRONTA

Přeložila Helena Hartlová

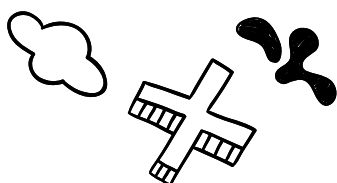
The Growing Pains of Adrian Mole

Copyright © 1984 by Sue Townsend

Translation © Helena Hartlová, 1994, 2003, 2017

„Aristokratický rebel, protože má dostatek jídla, musí mít jiné příčiny nespokojenosti.“

Bertrand Russell
Dějiny západní filozofie

Neděle, 4. dubna

Otec odeslal telegram na ministerstvo války. Chce se zúčastnit války o Falklandy. Napsal jim:

**SPECIALISTA NA VYTAPENI STOP PRVOTRIDNI KON-
DICE STOP NABIZI SE DO SLUZEB SVE VLASTI STOP
SCHOPEN OKAMZITE MOBILIZACE STOP**

Matka říká, že otec by dělal cokoli, jen aby nemusel pracovat pro městskou správu jako dozorce nad obnovou toho svahu u kanálu.

Při svačině jsem se díval na mapu světa, ale nemohl jsem Falklandy nikde objevit. Matka je našla – schovaly se pod drobenku z koláče.

Mám výčitky, že se v době národní krize zmiňuji o svých osobních potížích, ale od té chvíle, co se mi včera večer přilepilo k nosu letadlo ze stavebnice, prožívám úplná muka. Hrozně mi napuchl nos. Jsem šílený strachy, že pukne a že mi vyteče mozek.

Volal jsem na pohotovost. Asi po hodině hihňání jsem dostal k telefonu sestru, která mi včera letadlo odstraňovala.

Řekla, že mám „zřejmě alergii na některá lepidla“ a že ten otok za pár dní splaskne. Pak dodala: „Možná tě aspoň přišťtě přejdou choutky číchat lepidlo.“ Chtěl jsem jí to vysvětlit, ale zavěsila.

Zastavila se tu Pandora, ale mluvil jsem s ní jenom přes dveře. Kdyby ten můj ratafák zahlídla, v tu ránu by mě nechala.

Pondělí, 5. dubna

To už je můj osud! První den prázdnin, a já kvůli tomu příšerně nateklému frňáku nemůžu ven. Dokonce i matka si začíná trošičku dělat starosti. Chtěla ten otok propíchnout vypálenou jehlou, ale já to nedovolil. Nedokáže vzít jehlu pořádně do ruky. Když nesvede přišťt záplatu k džínám, jak by jí člověk mohl svěřit tak delikátní lékařský zákrok. Prosil jsem ji, aby mě vzala k nějakému soukromému nosnímu specialistovi, ale odmítla to. Řekla, že potřebuje peníze na test „zdravé ženy“. Nechá si prohlédnout všechny své primární i sekundární pohlavní orgány. Brr!

Pes se zamiloval do kokršpanělky Mitzi. Nemá ale nejmenší šanci, protože: a) není čistokrevný, b) na rozdíl od většiny psů vůbec nedbá o svůj zevnějšek. Snažil jsem se mu to vysvětlit, ale on se jen smutně koukal a nakonec si šel zase lehnout k Mitzi před vrátka. Být zamilovaný není žádná legrace. Já mám s Pandorou ten samý problém jako náš pes s Mitzi. Oba jsme z nižší společenské třídy než naše lásky.

Úterý, 6. dubna

Národu bylo oznámeno, že Británie a Argentina spolu neválčí, vedeme konflikt.

Čtu knížku SÓLOKAPR od nějaké Evelyn Waughové.

Středa, 7. dubna

Poslal jsem Pandoře milostný dopis a báseň. Do dopisu jsem napsal:

*Pandoro, má lásko,
vzhledem ke svému dočasnému zohavení se s Tebou nemůžu
osobně vidět, ale každá buňka v mém těle volá po Tvé oka-
mžité fyzické přítomnosti. Buď trpělivá, má lásko, už brzy se zas
spolu budeme smát.*

S neumdlévající láskou

Tvůj Adrian

*P. S.: Jaký je Tvůj názor na argentinský konflikt, zvlášť s ohledem
na rezignaci lorda Carringtona?*

NESPOKOJENÝ TUŇÁK

Jsem ryba zvaná tuňák,

plovoucí v moři hoře.

Ach když, když

nadejde můj čas tření?

Doufám, že Pandora mou báseň pochopí a že jí dojde, jaký symbol se skrývá za „časem tření“. Už toho mám dost, být jediný paník ve třídě. Každý mimo mě už má za sebou nějakou sexuální zkušenost. Barry Kent se vytahuje, kolika hospodynkám, co jim místo otce roznáší mlíko, už to udělal. Tvrdí, že to je ten pravý důvod, proč chodí pořád pozdě do školy.

Čtvrtek, 8. dubna

ZELENÝ ČTVRTEK. ÚPLNĚK

Nos už trochu splaskl.

Matka se vrátila z testů „zdravé ženy“. Má mizernou náladu.

Dovolil jsem Pandoře, aby mě navštívila v přítomnosti mého pokoje. Báječně jsme se líbali. Pandora si pod šaty oblékla matčino dlouhé hedvábné kombiné a dovolila mi, abych si sáhnul na jeho spodní krajkové lemování. Víc mě zajímala krajka ve výstřihu, ale Pandora řekla: „Ne, miláčku, musíme s tím počkat, až budeme mít po zkouškách.“

Upozornil jsem ji, že mi tohle přemáhání pustoší pleť, ale ona řekla: „Jestli mě opravdu miluješ, počkáš s tím.“ Já na to řekl: „Kdybys mě opravdu milovala, *nečekala* bys.“

Potom odešla. Musela vrátit kombiné do skříně, než se její matka vrátí z práce.

Mám osmatřicet uhrů: osmadvacet na obličej a zbytek na ramenou.

Pátek, 9. dubna

VELKÝ PÁTEK

Barry Kent o mně všude vykládá zlomyslnou pomluvu, že jsem závislý na lepidle. Jeho tetička dělá uklízečku v nemocnici a doslechla se o mé nehodě s letadlem a nosem. Podle mě je to naprosto nechutné. Jak je možné, že uklízečky smějí klidně prozrazovat lékařská tajemství? Měli by je donutit skládat hipokratovskou přísahu, jako to dělají doktoři a sestry.

Matka je otrávená. Celý den posedává po domě, kouří a vzdychá. Na druhém programu dávali pořad o francouzských dětech, které se rodí rovnou do plaveckého bazénu; bylo to hrozně zajímavé (a erotické), ale matka to rychle přepnula a dívala se na fotbal!!! Když jsem protestoval, zaječela na mě: „Proč nepráskneš dveřma a nejdeš trucovat k sobě do pokoje jako každé normální puberták?“

Otec je z matčiny deprese zrovna tak vedle jako já. Drží ji to od té doby, co byla na té klinice pro „zdravé ženy“.

Možná není tak úplně zdravá.

Loď Canberra vyplula na Falklandy a vzala s sebou i Clivea, staršího bratra Barryho Kenta.

Sobota, 10. dubna

Berta vyhodili z klubu Britské legie, když prohlásil, že Falklandy patří Argentíně. Bertovi je to jedno, chodil tam, jen aby využil toho, že penzistům nalévají pivo se slevou.

Zastavila se tu babička, aby zkontrolovala, jestli nemáme ve spižírně argentinské hovězí konzervy. V testu jsme obstáli, naše konzervy byly z brazilských krav.

Babička má v očích zvláštní výraz. Matka tvrdí, že se tomu říká šovinismus, ale já spíš myslím, že se jí dělá šedý zákal. Brali jsme ho vloni při biologii, takže vím, o čem mluvím.

Neděle, 11. dubna

NEDELE VELIKONOČNÍ

Dělníci dřou v přesčasech, aby opravili britské bitevní loď. Británie má v plánu uskutečnit za šest týdnů překvapivý útok proti Argentině.

Babička mě donutila, abych s ní šel do kostela. Farář nás nutil modlit se za Falklandy. Řekl, že žijí „pod tyranií fašistické vojenské síly“. Když mluvil o světovém míru, div se z toho nepominul. Podle mě kázal moc dlouho; dokonce i babička začala být nervózní a pošeptala mi, že už potřebuje jít domů a dát vařit zeleninu.

Asi se babičce svěří, že už nejsem věřící křesťan. Bude si prostě muset najít někoho jiného, kdo jí pomůže do kopce ke kostelu. Nedostal jsem velikonoční vejíčko: matka s otcem řekli, že jsem na to moc starý. Člověk by málem uvěřil, že snad existuje nějaký zákon proti pojídání velikonočních vejíček patnáctiletými!

Pondělí, 12. dubna

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Myslím, že s matkou to jde z kopce; je teď ještě potrhlejší než obvykle. Přišla mi do pokoje převléknout postel, a když jsem protestoval, že mi klepe popel z cigarety na mapu falklandského konfliktu, řekla: „Propána, Adriane, vždyť tady to vypadá jak v nějaký zatracený svatyni! Jak to, že taky neváliš hadry po zemi jako všichni *normální* kluci?“

Řekl jsem, že mám rád své věci v pořádku a pěkně srovnané, ale ona řekla: „Jseš zatracenej posedlík,“ a odešla.

Matka s otcem se věčně hádají kvůli jejich ložnici. Otcova polovina je děsně spořádaná, ale matčina půlka je nechutná: přetékající popelníky, staré zažloutlé noviny, knížky, časopisy a silonové kalhotky, to všechno na podlaze. Poličky u postele jsou plné ohavností, co si nakupuje po bazarech a antikvariátech; jsou to samé sošky bez rukou, rozbité vázy, páchnoucí staré knihy atd. Je mi otce líto, že s ní musí sdílet místnost. On má na poličkách jediné automapy a fotku mé matky ve svatebních šatech. Je to jediná nevěsta, co jsem kdy viděl, které z nosu stoupá cigaretový dým.

Já prostě nechápu, proč si ji otec bral.

Úterý, 13. dubna

Když skončil seriál KŘIŽOVATKY, zeptal jsem se otce, proč se s matkou oženil. Bylo to, jako bych otevřel stavidla! Vyvalila se patnáct let shromažďovaná hořkost a zloba. „Ať neuděláš stejnou chybu jako já, Adriane. Nedopusť, aby tě ženský tělo tak zaslepilo, že neuvidíš, jaký má charakter a jak se chová.“

Vysvětlil mi, že mou matku poznal, když se nosily minisukně. Řekl, že matka měla tehdy parádní lýtka a stehna. „Musíš si uvědomit,“ dodal, „že většina ženských vypadala v minisukních děsně, takže tvoje matka byla svým způsobem výjimečná.“

Šokovalo mě, že nevidí nic než sex. Řekl jsem mu, že já Pandoru miluju kvůli tomu, že je chytrá a má soucit se slabými, chudými a utiskovanými. Otec se odporně zachechtal a řekl: „No jasně! Jenže kdyby Pandora byla škaredá jak noc, tak by sis jejího zatracenýho IQ a praštěnýho jemnocitu ani nevšim’.“

Náš první chlapský rozhovor zakončil slovy: „Koukej, synáčku, ať tě vůbec ani nenapadne ženit se dřív, dokud s tou buchtou nestrávíš pár měsíců v jedné místnosti. Jestli nechá válet kalhotky na zemi dýl jak tři dny, nech ji plavat!“

Středa, 14. dubna

Mitzina panička přišla požádat matku, abychom našeho psa k Mitzi nepouštěli. Matka řekla, že náš pes žije v liberální domácnosti a může si chodit, kam se mu zachce.

Mitzina majitelka, nějaká paní Carmichaelová, řekla, že jestli náš pes „nepřestane Mitzi obtěžovat“, bude nucena ohlásit to na policii. Matka se zasmála a řekla: „K čemu takový troškaření? Proč to rovnou neženete k Nejvyššímu soudu?“

Za půl hodiny přišel pan Carmichael. Řekl, že se Mitzi připravuje na přehlídku a každý stres jí škodí. Matka řekla: „Já mám na práci důležitější věci než tady postávat a bavít se s váma o milostným románku nějakýho zatracenýho kokršpaněla s vořechem.“ Doufal jsem, že po těch slovech půjde uvařit večeři, ale kdepak, sedla si v kuchyni a přečetla si *GUARDIAN* od první do poslední stránky, a tak jsem si šel otevřít dalšího tuňáka.

Čtvrtek, 15. dubna

Probudil jsem se ve čtyři ráno s bolením zubů. Vzal jsem si na bolest šest dětských aspirinů. V pět jsem probudil matku a otce a řekl jsem jim, jak trpím.

Otec řekl: „Můžeš si za to sám, když ses vykašlal na tři poslední prohlídky.“

V půl šesté jsem otce poprosil, aby mě odvezl na pohotovost, ale on to odmítl a jen se otočil na druhý bok. Jemu se to mluví: už žádné svoje zuby nemá. Seděl jsem v posteli trýzněný krutou bolestí a pozoroval, jak se nebe rozjasňuje. Šťastní bezzubí ptáci spustili to své příšerné skřehotání a já si přísahal, že ode dneška budu chodit k zubaři čtyřikrát do roka, i když mě nebude nic bolet.

V devět mě matka probudila s tím, že mi domluvila zubní ošetření na pohotovosti. Řekl jsem jí, že se bolest utišila a že to objednání může zrušit.

Pátek, 16. dubna

POSLEDNÍ ČTVRTĚ MĚSÍCE

Ve tři ráno mě probudila mučivá bolest zubů. Snažil jsem se trpět potichu, ale vzlyky vyvolané nesnesitelnou trýzní musely zřejmě proniknout až k rodičům do pokoje, protože otec ke mně vtrhnul a požádal mě, abych byl zticha. Neprojevili nejmenší účast, pořád jenom hekal, že musí jít zítra makat na kanál a potřebuje se vyspat. Když se vracel do postele, uklouzl na jednom z matčiných COSMOPOLITANŮ, který nechala ležet na podlaze. Jeho klení probudilo psa. Potom se probudila matka. Pak spustili ti zatracení ptáci. A tak jsem opět sledoval, jak šedé spáry úsvitu pronikají temnou nocí.

Sobota, 17. dubna

Pořád jsem v posteli s bolením zubů.

Rodiče neprojevují naprosto žádnou účast, jediné, co od nich věčně slyším, je: „Měls jít k zubaři.“

Zavolał jsem Pandoře. Zastaví se zítra. Zeptala se, jestli něco nepotřebuju; řekl jsem, že tyčinka Mars by mi přišla vhod. Řekla (zdálo se mně, že dost našťavaně): „Panebože, Adriane, copak ty zuby nemáš ještě dost prožraný?“

Pes proskučel celý den u Mitzi před vrátky. Taký vůbec nežere. Odmítá i ty nejlepší psí konzervy.

Neděle, 18. dubna

PRVNÍ PO VELIKONOCÍCH

Právě odešla Pandora. Jsem úplně zničený ze samého přemáhání. Takhle už to dál nejde. Napsal jsem do poradny.

*Milá teto Kláro,
jsem patnáctiletý školák. Babička o mně říká, že jsem přitažlivý, a spousta lidí už si všimla, jak jsem na svůj věk vyzrálý. Jsem jediné dítě z nepodařeného manželství (když nepočítám psa). Mám takovýhle problém: jsem velice zamilovaný do starší dívky*

(o tři měsíce). Je ve třídě nade mnou (nemyslím ve škole, tam chodíme do stejné třídy. Chtěl jsem říct, že je z vyšší společenské třídy.), ale ona prohlašuje, že to v našem vztahu nic neznamená. Až donedávna, kdy jsem začal být posedlý sexem, jsme byli moc šťastní. V poslední době si hodně pomáhám sám. Na chvilku to pomůže, ale dlouho mi to nevydrží. Víím, že pořádné pomilování by mi ohromně prospělo. Zlepšila by se mi pleť a mohl bych se líp soustředit na učení.

Zkoušel jsem všechno možné, ale moje dívka odmítá jít za určitou hranici erotického sblížení. Říká, že na to máme čas. Jsem si plně vědom všech strašlivých nepříjemností s tím, když člověk přivede na svět nechtěné dítě, a použil bych ochranu.

Tvůj zoufalý

Básník z vnitrozemí

Pondělí, 19. dubna

Dneska dopoledne jsme měli při občanské výchově senzační diskusi. Byla o Falklandech. Pandora podala návrh na prohlášení, že „tato třída je proti použití síly ke znovuzískání Falklandských ostrovů“.

Úroveň diskuse byla tentokrát výjimečně dobrá. Pronesl jsem skvělou řeč ve prospěch předneseného návrhu. Použil jsem citace ze ZVÍŘECÍ FARMY a HROZNŮ HNĚVU. Když jsem si sedal, měl jsem dost slušný potlesk.

Barry Kent se vyslovil proti návrhu. Řekl: „No, já, jako, si myslím, že bysme jako, no, jako že bysme měli shodit nějaký bomby na argentinský pobřeží.“ Citoval svého otce, a přesto si sedal za bouřlivých ovací!

Ve 14.30 zubař, ach jo!

16.00: Jsem bez předního zubu! Ten idiotský Australan mně ho vytrhl, místo aby ho spravil. Měl dokonce tu drzost zabalit ho do ubrousku a dát mi ho s sebou domů!

„Ale teď tam mám díru!“ řekl jsem. „Zrovna jako Watford,“ řekl on. „A když si na to může zvyknout on, ty si zvykneš taky.“

Zeptal jsem se ho, jestli mi naroste další. „Bože, ty Angláni jsou takoví ignoranti,“ zabručel si pod vousy, ale vůbec mi neodpověděl.

Když jsem se potácel z ordinace a svíral si umrtvenou čelist, řekl mi, že mě často vídá, jak se cestou ze školy cpu tyčinkou Mars, a že to bude jen a jen moje chyba, jestli budu ve třiceti bez zubů.

Napříště budu chodit jinudy.

Úterý, 20. dubna

Vypadám teď jako ze zločineckého rejstříku. Jako masový vrah. Matka se šíleně vzteká; napsala zubaři dopis a chce po něm, aby mi udělal falešný zub zadarmo.

Ve škole to byla hrůza; Barry Kent mi začal říkat „Děravej Mole“ a hned se to ujalo. I Pandora si trochu udržovala odstup. Při fyzice jsem jí poslal psaníčko. Ptal jsem se jí, jestli mě ještě miluje. Odepsala mi: „Budu Tě milovat tak dlouho, dokud bude Gibraltar patřit Británii.“

Středa, 21. dubna

Zrovna bylo ve zprávách, že Španělé požadují navrácení Gibraltaru.

Čtvrtek, 22. dubna

Dneska ráno jsem si nedokázal představit, že zas půjdu s tou dírou do školy, a tak jsem zůstal v posteli až do 12.45. Poprosil jsem matku, aby mi napsala omluvenku. Při odpolední kontrole docházky jsem ji dal slečně učitelce Fossingtonové-Goreové. Navztekaně si ji přečetla a pak řekla: „Tvoje matka je aspoň upřímná. To je příjemná změna v té hromadě lží, co člověk dneska může očekávat od většiny rodičů.“

Dala mi omluvenku přečíst. Stálo v ní:

Milá slečno učitelko,

Adrian dneska dopoledne nešel do školy, protože až do 12.45 nevylezl z postele.

Srdečně

Pauline Moleová

Pro příště si nechám psát omluvenky od otce. Je to rozený lhář.

Pátek, 23. dubna

DEN SV. JIŘÍ (V ANGLII). MĚSÍC V NOVU

Barry Kent dneska přišel do školy v tričku s britskou vlajkou. Slečna učitelka Fossingtonová-Goreová ho poslala domů převléknout. Barry Kent ječel: „Slavím svátek našeho svatýho patrona, ne?“

Slečna učitelka Fossingtonová-Goreová zase ječela na něj: „Máš na sobě symbol fašismu, ty neonacistickéj parchante.“ Dneska se narodil Shakespeare. Jednou ze mě bude stejně slavný spisovatel jako on. Jsem na dobré cestě: mám už dva odmítavé dopisy z BBC.

Sobota, 24. dubna

Otec Barryho Kenta je dneska na první stránce místního večerníku. Na obrázku třímá v rukou Barryho tričko s britskou vlajkou.

Na popise pod fotografií stojí: „Vlastenec oplakávající ztrátu národní hrdosti.“

V článku se píše:

Robustní veterán z druhé světové války Frederick Kent (45) hovořil s naším reportérem v obýváku svého útulného obecního domku o hlubokých pocitech lítosti nad tím, že se jeho synovi Barrymu (15) dostalo výsměchu a ponížení, když přišel do školy v tričku s britskou vlajkou. Barry je žákem Všeobecně vzdělávací školy Neila Armstronga. Paní Kentová (35) řekla: „Můj syn Barry je citlivý chlapec, který zbožňuje svou vlast a nesmírně obdivuje Svatého Jiřího, proto si oblékl tričko, co mělo obrázek naší báječné anglické vlajky.“ Pan Frederick Kent doplnil: „To proto, že měl včera svatej Jiří svátek.“

Pan Kent odmítá posílat syna do školy, dokud se dotýká učitelka, slečna Fossingtonová-Goreová (31), veřejně neomluví.

Ředitel školy pan Reginald Scruton (57) nám dnes telefonicky sdělil: „Znám tuhle zatracenou Kentovic famílii až moc dobře a můžu vás ujistit, že už něco vymyslíme, aby z toho v místním plátku neudělali senzaci.“ Když byl pan Scruton upozorněn na to, že právě hovoří s Rogerem Greenhillem, naším dopisovatelem pro otázky školství, pan Scruton se omluvil a učinil následující prohlášení: „Bez komentáře.“

Neděle, 25. dubna

DRUHÁ PO VELIKONOCÍCH

ZAČÍNÁ LETNÍ ČAS (V USA A KANADĚ)

Britské oddíly získaly nazpět Jižní Georgii. Zanesl jsem si změnu do své mapy konfliktu.

Dneska ráno jsem našel v koupelně podivný přístroj. Vypadá trochu jako kuchyňský budík. Na krabici je napsáno „Předpověď“. Doufám, že se matka nedala na okultismus.

Pondělí, 26. dubna

Záhadný rozhovor! Matka řekla: „Už je to jistý, Georgi.“ Otec řekl: „Ježíši, já to nepřežiju. Zas ty věčný procedury ve tři ráno. V mém věku!“

Vypadá to, jako by matka měla na otce nepřiměřené sexuální nároky.

Úterý, 27. dubna

Dostal jsem dopis od tety Kláry z poradny! Přečetl jsem si ho cestou do školy.

*Milý Básníku z vnitrozemí,
inu, inu, vypadá to, že jsi pěkně vytočený, drahoušku, nemám pravdu? Podívej se, je ti patnáct, v Tvém těle to klokotá, hormony víří. Tvé pocity a nálady jdou ode zdi ke zdi, nahoru a dolů, jako jo-jo.*

A samozřejmě toužíš po sexu. Jako každý kluk v Tvém věku. Jenže, můj milý, jsou taky lidé, co sní o domě s bazénem nebo exotické dovolené. Člověk prostě vždycky nemůže mít to, co by zrovna chtěl. Řekla bych, že máš docela prima, rozumnou holku; buďte rádi, že můžete být spolu. Najdi si nějakého koníčka, udržuj se fyzicky i duševně fit a uč se ovládat svůj dech.

Můj milý hochu, sex je jen malá část života. Užívej si své neopakovatelné roky dospívání.

*Upřímně Tě zdraví
teta Klára*

Užívej si neopakovatelné roky dospívání! Je to jen bída a utrpení. Nemůžu se dočkat, až budu úplně dospělý a budu mít možnost vést učené debaty s intelektuály.

Středa, 28. dubna

Šídlo (alias Doreen Slaterová) se dneska zastavila u nás doma. Neviděl jsem ji od té doby, co se s mým otcem rozešli.

Byla děsně udýchaná a v očích měla divný výraz. Když otec přišel ke dveřím, nic neřekla, jenom rozevřela kabát (trochu přibrála) a pak prohlásila: „Myslela jsem, že bys to měl vědět, Georgi,“ otočila se a odpochovala k brance.

Otec neřekl ani slovo. Jen se tak nějak zesláble opřel o zábradlí.

„Vypadá dobře, vid’?“ poznamenal jsem.

„Přímo kvete,“ zamumlal otec, vzal si kabát a šel za ní.

Za pět minut se vrátila matka z cvičení podle Jane Fondaové v kulturním středisku. Byla děsně šťastná, že se jí podařilo překonat práh bolesti.

„Georgi!“ volala, prohledala všechny místnosti a potom se zeptala: „Kdy jsi naposledy viděl otce?“

Mlčel jsem jako zařezaný. Matka vždycky šílí, když se někdo o Šídlu jen zmíní.

Čtvrtek, 29. dubna

Ve škole je to teď děsně super, když se vyholená hlava a hrůzu nahánějící martensky Barryho Kenta staly jen zlou vzpomínkou.

Šel jsem k zubaři kvůli otisku. Říkal mi „Matyldo“. Nemohl jsem protestovat, protože jsem měl pusou plnou vosku.

Pátek, 30. dubna

PRVNÍ ČTVRTĚ MĚSÍCE

Matka s otcem konzumují láhev vodky týdně. Neuplyne ani minuta, aby jeden z nich neroztloukal led, nekrájel citron nebo neběžel naproti do hospody pro flašku.

To je špatné znamení. Docela určitě se něco chystá.